
Ateneu Barcelonès

TERTÚLIA DITIRÀMBICA
sobre **TEMES HUMANS**

FILOSOFIA CASUAL
a partir de **PEL·LÍCULES,**
GRAFISMES o
DISPARADORS ESTRANYS

**TEMA 5.- FAMÍLIA, CONTROL SOCIAL,
REPRODUCCIÓ DELS VALORS
MAINSTREAM**

De la mà dels performers *Accidents
Polipoètics Van a por nosotros*

Xavier Cabús

Fent honor al propòsit poc seriós que impulsa aquestes tertúlies, el tema d'avui serà particularment excèntric, lateral i divergent; sense norma. De fet, usant el disparador d'Accidents Polipoètics*, parlarem de la regla, de la

lleï i de la ciència com a instruments de castració. Parlarem en contra de qualsevol correcció política; en contra de la cultura de la cancel·lació; en contra de la cultura del simulacre i de l'enginyeria social que ens té corcats de mil maneres. Aquí va l'enregistrament a la sala Sidecar de Barcelona, de l'actuació d'aquest duet, l'any 95: <https://www.youtube.com/watch?v=RBL0s93IJbw>

I aquí va la transcripció del text que reciten:

*Límpiate los dientes, lávate los pies,
cósete el jersey, píntate las uñas,
cámbiate las pilas, cómete los mocos,
bébete la espuma, cástate con ella,
cásate con ella, cástate con ella.*

*Toma precauciones, piensa en tu futuro.
Van a por nosotros.*

*Las hordas internacionales de madres y
delegados y funcionarios*

y chinchillas y hurones moralistas

*que desean llevarte cogidito de la mano
a tu jubilación.*

*Bébetete el jarabe, cómprate un buen
coche, deja de fumar, no juegues a eso,
cambia de trabajo, mejora tu imagen,
vete a por las gambas, cósete la manga,
rézale a la imagen.*

Van a por nosotros con sus pies de rey y sus escuadras y sus cartabones y sus reglas y sus compases y sus trajes de domingo.

Péinate los pelos, limpia tus zapatos, huele a gasolina, dí que sí a tu jefe, mira las noticias, no duermas la siesta, deja esa sonrisa, siéntete culpable, acábate la sopa, acábate la sopa, acábate la sopa. Hazte responsable. Van a por nosotros.

Se acabó la juventud. Basta de holgazanear. Hay que concienciarse. Viva el complejo de Edipo. Yo tengo la culpa. Paga tus facturas, traje con chaleco, duerme con pijama, santifica el lunes, funda una familia, por qué no adelgazas. Vaya facha traes, lávate las manos, píntate los labios, por qué dices eso, todo está ya escrito. Van a por nosotros.

Y Edison y Washington y Einstein

y Freud y Hitler y Copérnico y Von Braun y Don Santiago Ramón y Cajal VAN A POR NOSOTROS.

Cada año más cerca, cada día más claro, cada sorbo más dulce, cada recuerdo más lejos.

VAN A POR NOSOTROS VAN A POR NOSOTROS VAN A POR NOSOTROS VAN A POR NOSOTROS A POR NOSOTROS TODOS.

Van a por nosotros, o no hi van?

Hi ha qui recordi pilotar la moto amb la cabellera al vent? Tirar una floreta a una noia bonica i rebre un somriure a canvi? Fer un cigarret sense remordiment? Mirar la mort de tu a tu, heiddeggerianament conscients i lliures? Menjar sense vigilar el pes, perquè m'estimaran igual encara que potser se'n riguin de la meva panxa? Riure amb un acudit sobre el Carrero Blanco? Un paleta cantant al damunt de la bastida?

Sabeu que hi ha un paio a Idaho que va tenir la pensada de comprar un avió retirat, arreglar-ne l'interior i llogar l'escenari de jet privat per a simulacres fotogràfics a engreixar la vida inventada de la gent, per muntar l'avatar de qualsevol dins les xarxes socials? Com que no dona l'abast, ja està arreglant-ne un altre.

Però això és millor o pitjor que el "hay que concienciarse" (de què?), el "cásate con ella" (encara existeix el matrimoni heterosexual?), el "piensa en tu futuro" (no anàvem de cara a la satisfacció immediata que propugna la societat de consum?), el "di que sí a tu jefe" (això sí que no es belluga; cada cop més precaris i amb menys sou), "siéntete culpable" (de què, de Gaza o d'Ucraïna? O se me'n fot i igual ens ha d'arribar

també a nosaltres? O a nosaltres no ens arribarà? O no em compliquis tio!)

Van a por nosotros o amb l'escapisme de la vida virtual que vivim ara, amb la nova normativitat de gènere i amb la cultura totalitària de les cancel·lacions, amb la justícia creativa que els tribunals apliquen d'acord amb la justitocràcia que s'està imposant, amb la llei mordassa, que *el gobierno más de izquierdas de la historia* no ha tocat en vuit anys, amb les càmeres a cada semàfor, a cada cantonada, amb les notícies falses generades per think tanks a sou i amb l'enginyeria social micromètrica, de fet, ens han enxampat, ja, per on menys ens ho esperàvem, i la família amb les admonicions habituals pinta cada cop menys en el control social, i les institucions educatives formen acrítics adolescents eterns, que estan aprovats pel fet d'haver nascut, i ja ens han encaçat i ja no hi ha ningú que sigui anti-sistema? Si no és que per ser anti-sistema, cada cop més, l'única forma sembla ser votar Trump, Milei, Orban, Abascal, que diuen amb veu ferma, bo i que histriònica, que ho pensen canviar tot?...

Se acabó la juventud. Todo está ya escrito. S'ha acabat l'humanisme (aquesta és meva). Quina sentència de les contingudes en el poema ens fa

servei encara? Trieu la vostra. Conversem.

*Accidents Polipoètics són un grup barceloní de dos escriptors que feien performances estripades i libèrrimes amb la seva poesia. Van engegar a l'any 91 i van acabar al 2017 a ran la mort de Rafael Metlikovez, un dels integrants. *Van a por nosotros* va ser enregistrat a la sala Sidecar l'any 95.